

عنوان مقاله:

بررسی روایت در اشعار یدالله امینی (مفتون)

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

شبیم باباحسن زاده - دانشجوی مقطع دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

خلاصه مقاله:

روایت شناسی از نظریاتی است که به تازگی در غرب شکل گرفته و در ایران نیز به عنوان شیوه ای نو در نقد ادبی به آن پرداخته می شود. روایت زمان که از نظریه های تازه ژرارژنت است به بررسی شتاب مثبت و منفی در روایت پرداخته و عناصر روایی موثر در آن مانند توصیف، گفت و گو، بسامد، حذف و پرش را بررسی می کند در این پژوهش اشعار روایی یدالله مفتون امینی شاعر معاصر ایران بر اساس این نظریه روایت زمان ژرارژنت مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته و به این نتیجه رسیده ایم که وی روایت خود را با استفاده از صور خیال و توصیف شکل داده و از طریق به کار بردن قید و صفت و درنگ کردن، زمان کوتاه تقویمی را در روایت طولانی کرده است و برای جذب مخاطب از عنصر تعلیق کمک گرفته است. این پژوهش نشان می دهد در اغلب موارد سرعت روایت در اشعار مفتون امینی کند است و تنها در برخی موارد که از گذر عمر یاد می شود با استفاده از عناصر حذف و پرش زمانی روایت دارای شتاب مثبت شده است.

کلمات کلیدی:

روایت شناسی، یدالله امینی، ژرارژنت، وجه، آوا، زمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371377>

